

MAASTRICHT DIGITAAL

TWEE MAANDELIJKS MAGAZINE

Foto : Eric Wijsen

John Kerkhofs : Ambachtschool Fotograaf aan het woord

Foto van de maand Literair perelke Straat uitgelicht

Us sjoen Mestreech en nog veel meer...

Inhoud

April 2020 20e editie

- 3 Maastricht Digitaal
- 4 Mestreech door mien ouge
- 5 Hoofdwacht
- 6 Wipneus en Pim
- 8 Ambachtschool
- 12 Opa Jam
- 14 Gedicht
- 15 Stadsengel
- 16 't Perelke
- 17 Fotograaf aan het woord
- 24 Facebook
- 25 Vrijthof
- 26 Us sjoen Mestreech
- 28 Foto van de maand
- 30 Beeld in de stad
- 31 Straat uitgelicht
- 32 Vroeger en nu
- 34 Thuis in Maastricht
- 37 Hilariusstraat
- 38 Foto van de maand
- 40 Historia Traiecti ad Mosam
- 45 Fotograaf aan het woord
- 48 Maastricht in corona crisis
- 50 Opa Jam
- 52 Coverfoto

Colofon

Maastricht digitaal.com

E : info@maastrichtdigitaal.com

Redactie: John Vriezelaar, John kerkhofs

Foto's in deze editie: Lewieke Wilhelmi, Willie Lion, Yvo Lejeune, Jo Humblet, Peter van der Mast, Harrie Eickenboom, John Kerkhofs, RHCL, Aggie Janssen, Willy Weijenberg, Bea Pletzers, Helen van den Broek, Wil Lardenoije, Jeroen Drummen, Chantalle Smeets, Eric Wijsen

MAASTRICHT DIGITAAL

Dit is de tweede editie van het tweemaandelijks magazine van Maastricht Digitaal van 2020. In ons magazine kennen wij een aantal vaste rubrieken. Daarnaast zijn wij altijd op zoek naar interessante informatie die past bij Maastricht Digitaal. Denk je dat een bepaald onderwerp wellicht interessant is om in een volgende editie op te nemen? Stuur dan een mail naar :

info@maastrichtdigitaal.com

We zitten midden in de Corona crisis. Maastricht lijkt een verlaten stad. We zien op onze facebook groep nog regelmatig foto's van Maastricht in deze tijden. Ongekende beelden, een bruisende stad die veranderd is in een spookstad. Over enkele jaren zijn dit foto's die een goed tijdsbeeld geven van deze unieke periode. Hoelang gaan we nog geconfronteerd worden met de gevolgen van dit virus? In ieder geval hebben we wel weer een magazine samengesteld waarin we toch weer veel laten zien van Maastricht. En natuurlijk ook de interessante artikelen om te lezen. Nu we toch binnen moeten blijven wellicht een leuke bijdrage om de dag mee door te komen. Ook hebben we een extra kwis gemaakt zodat je nog iets kunt opsteken over onze stad Maastricht. Meedoen met de kwis? Ga dan naar onze facebookpagina, daar kun je de link vinden.

We wensen je veel gezondheid toe de komende tijd.

"Haw Pin"

Foto : Helen van den Broek

Foto : Jo Humblet

MESTREECH DOOR MIEN OUGE

Aggie Janssen

Enige tijd geleden verscheen er een nieuwe groep op Facebook : Mestreech door mien ouge. Deze groep is gemaakt door Aggie Janssen. Ze plaatst hier de foto's die ze maakt tijdens haar wandelingen door en rond Maastricht. Daarnaast beheert Aggie ook haar eigen website waarop ze haar foto's in albums plaatst. Het adres van de website is : www.miemestreech.nl. Neem eens een kijkje.

Foto : John Kerkhofs

WIPNEUS EN PIM

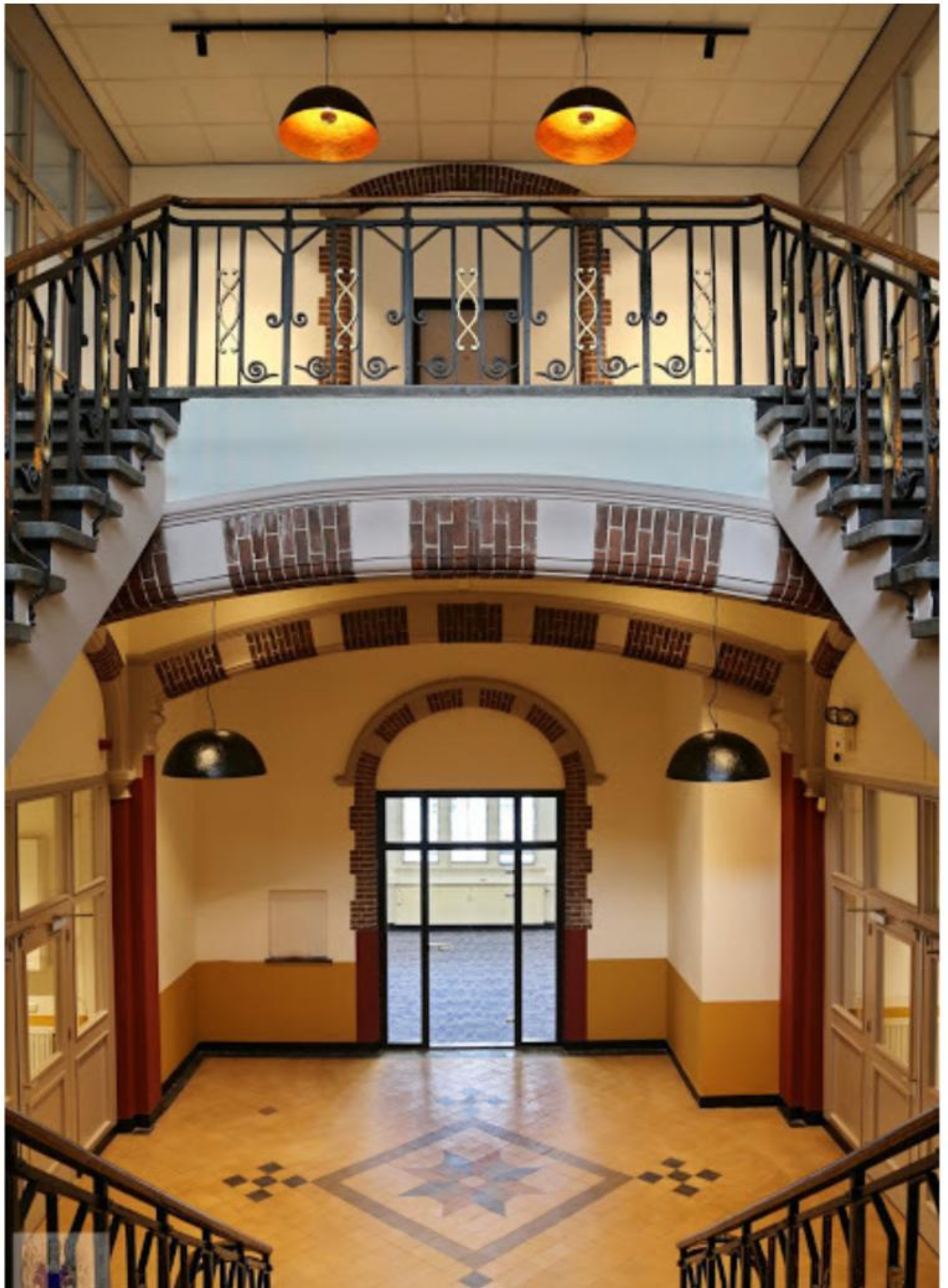
Door Paul Berben

Wie kent ze niet? Deze goedgebouwde kabouters. In het Maastrichts 'evermennekes'. Hele volksstammen zijn ondertussen groot gebracht met de mooie avonturen van dit kleine duo. Wat niet iedere lezer weet is dat deze kleine helden behalve kabouters ook kleine Maastrichtenaren zijn. Maastrichtenaren? Jazeker! (Prins) Wipneus en Pim zijn ontsproten uit het brein van hun geestelijk vader Broeder Bruno van de Made. Broeder Bruno, een broeder van de Beyart aan de Brusselsestraat, was onderwijzer op de basisschool in Wijck. Broeder Bruno vertelde aan de klas de avonturen van deze kabouters. Alleen, niet uit een boek, maar uit zijn hoofd. De kinderen op school vonden de verhalen prachtig en vroegen thuis of hun ouders óók over Wipneus en Pim wilden vertellen. Zo zijn de ouders naar Bruno gestapt met de vraag een boekje te maken over Wipneus en Pim. Hier heeft Bruno gehoor aan gegeven en in 1948 kwam het eerste boekje op de markt. Dit in een kleine oplage. Er is mij ooit verteld dat het om een 200 exemplaren zou zijn gegaan. Alleen dit cijfer is nooit bevestigd. Het eerste boekje is in ieder geval uitermate zeldzaam. Het jaar erna werd het boekje getiteld " Prins Wipneus en zijn vriendje Pim" al heruitgegeven. Wel een herschreven versie, met enkele tekeningetjes minder. Want het boekje zou racistische trekjes hebben. Er wordt in verteld over gemene zwarte kaboutertjes mét gemene rode oogjes. En dát kon volgens critici niet door de beugel. Vandaar de aangepaste 2e versie. Die overigens later nóg eens aangepast is geworden naar een 3e versie. Iedere versie mét eigen originele kافت. Omdat Broeder Bruno niet onder eigen naam mocht schrijven verzong hij het pseudoniem B. Van Wijckmade. B van Bruno en Wijckmade stond voor "Made in Wijck". Met hierin toch zijn familienaam. Overigens zijn Wipneus en Pim niet geboren onder deze naam. Voorheen hebben ze een periode Timmie en Tommie geheten. Toen Prins Wipneus, en daarna Wipneus en Pim. Bruno heeft enkele boekjes geschreven en is daarna naar Afrika gestuurd om missiewerk te doen. Hierna heeft Broeder Alfried de pen overgenomen. Gevolgd door Broeder Gregorio, Broeder Jozefus, en als laatste Broeder Wichard. De tekeningen werden verzorgd door Herman Ramaekers, en later door Joop Walenkamp. Er zijn ook luisterboekjes uitgekomen die ingesproken zijn door Wieteke van Dort. Nadat er maar liefst één miljoen Exemplaren waren gedrukt kwam een speciale uitgave, Prins Wipneus en Pim "vieren groot feest". Dit werd in groter formaat gedrukt als de gewone boekjes en is ook een vrij gezocht item onder verzamelaars. Net als het spelletjesboek. Dat ook een groter formaat als de serie had. Over onze kleine vriendjes valt nog heel veel te vertellen.

AMBACHTSCHOOL, DOOR JOHN KERKHOFS

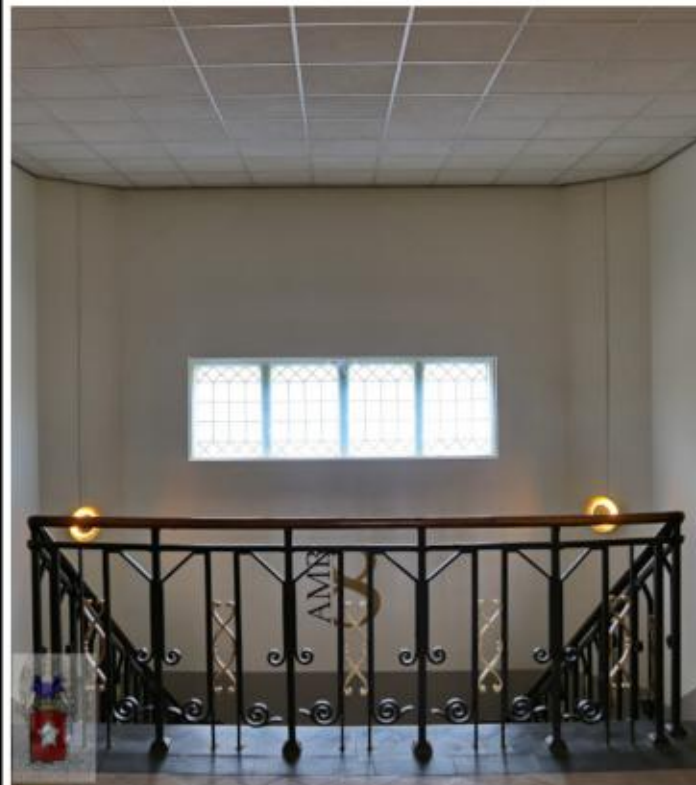

18 februari 2020 Was het dan zover, John vroeg of ik tijd had om foto's te gaan maken van het gebouw aan de Sint Maartenslaan 26. Het gebouw is opgeknapt en er zitten miv 13 januari 2020 startende bedrijven in die onder begeleiding van Alain Rutten van MoZT een vliegende start krijgen om zo de Maastrichtse economie te versterken.

Onder de naam Maastricht Center of Excellence (MCOE) gaat men van start met 9 bedrijven, de verwachting is dat op korte termijn meer bedrijven zullen aansluiten. Net zoals destijds in mijn tijd de ITO (Individuele Technisch Onderwijs) gericht was op de praktijk boven de theorie wordt door MCOE de bedrijven begeleid door adviseurs. Deze 'coaches' hebben zelf een bedrijf en kunnen de starters adviseren vanuit hun eigen ervaring. De negen bedrijven die momenteel gebruik maken van het gebouw zijn op verschillende vlakken actief. Film, kunst, studentenverhuur, oogtraining en kunstmatige intelligentie. Volgens de heer Rutten is er nog plek, voor meer informatie of een gesprek kun je terecht bij Alain Rutten: alain@mcoe.nl tel: 043-2340155 of Pieter Paul van de Wouw, pieterpaul.van.de.wouw@maastricht.nl van de gemeente Maastricht, tel: 043-3504746.

Ja en dan sta je daar voor een immens groot gebouw, rechts Mondriaan, links Cinema Euroscop die waarschijnlijk bijna gaat sluiten, dan heb je nog restaurant NOVO die er tussen in zit. Dan maar de hoofdingang geprobeerd, via een uiterst modern toegangssysteem en een aardige schoonmaakdame kom ik dan op de eerste verdieping, de plaats van bestemming.

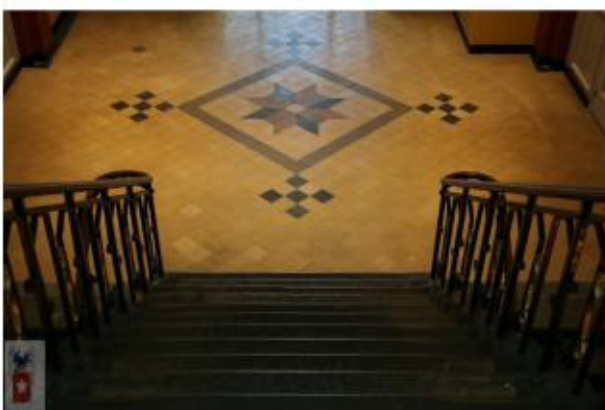
De hal en het trappenhuis zijn precies zoals ik me herinner, dezelfde tegels, trappen en leuningen, de klapdeuren die tussen de gangen van het trappenhuis en de rest van het gebouw staan zien nu een stuk vriendelijker uit, of dat door de kleur komt of omdat er gewoon glas in zit weet ik niet, in mijn tijd was dat draadglas (veiligheidsglas).

Ik weet nog goed dat de linkervleugel op de begane grond waar nu het restaurant zit de gymzaal was, een grote zaal met aan een kant het klimrek, de metaal en timmerlokalen waren op de begane grond, in de kelder was de opleiding voor de bakkers. Boven waren de leslokalen voor rekenen, taal en maatschappijleer. Helemaal boven dacht ik dat de ruimtes waren voor Technisch tekenen en opleiding tot stoffeerder. Maar ik kan me met de indeling vergissen het is tenslotte ook al vele jaren geleden, jammer dat er zo weinig van het oude gebouw over is ! Ja, ik weet het niet, de gevel is nog geheel origineel, het gebouw is aangepast aan de normen en gebruik van deze tijd en het belangrijkste is dat het gebouw gebruik wordt en beginnend starters een kans biedt. Op iedere etage staan dezelfde handvaardigheid tekens als op de wapenschilden aan de gevel zoals hamers, penselen, passer, winkelhaak etc. In het trappenhuis staan de letters AMB en het cijfer 8, dit verwijst naar het verleden en betekent 'ambacht'.

Wat betreft het uiterlijk van het gebouw:

Het gebouw is gebouwd in 1911 naar een ontwerp van architect Burgers, in opdracht van de Vereniging "Ambachtsschool voor Maastricht en Omstreken". Op 3 april 1911 ging de eerste spade voor de bouw de grond in en 29 april 1912 volgde de officiële opening door Minister Heemskerk van binnenlandse zaken. Op 14 april was de school reeds ingezegend door Pastoor Deken J.E.H. Menten. De Ambachtschool met portiershuis aan de Sint Maartenslaan . Zeven jaar later was al een eerste uitbreiding noodzakelijk. In 1951 veranderde de naam in de Technische School. Vanaf 1962 waren andere vormen van technisch onderwijs in het gebouw ondergebracht en in 1968 werd de naam gewijzigd in de Middelbaar Technische School (MTS). In het midden van de jaren tachtig kwam het gebouw leeg te staan en sloeg de verloedering toe. Begin 1993 kreeg het gebouw een nieuwe bestemming. In het hoofdgebouw en de voormalige portierswoning kwamen een bedrijventrum en een buurthuis. Tegen de oude gebouwen aan werd een moderne megabioscoop gebouwd. De bouwvolumes aan de achtergevel zijn vanwege de aanbouw van een filmtheater in 1993-1994 gesloopt en is vrijwel geheel aan het zicht onttrokken. Het was mij niet opgevallen maar de voorgevel heeft veel gevelplaquettes, hierop zijn o.a. de wapenschilden van Limburg en Nederland te zien, verder zijn er spreuken als "Rust roest, kennis is macht, arbeid adelt, oefening vormt den meester, bid en werk" en afbeeldingen van gereedschappen als hamers, penselen, etc. te zien. Wat ook fraai is dat het bouwjaar als ankers wordt weergegeven in de voorgevel bij de hoofdingang. Voor meer informatie mbt de bouwstijl van het gebouw kunnen jullie terecht bij de website van Rijksmonumenten.

Bronnen

MaastrichtNL

<https://maastricht.nieuws.nl/gemeente/17019/maastricht-krijgt-incubator-voor-startende-ondernemers/>

MCOE Work

<https://www.mcoe.work/nl/>

Rijksmonumenten

<http://rijksmonumenten.nl/monument/506670/ambachtsschool/maastricht/>

Bèste lezers en lezeress en 'n ederein dee dit verslaag neet leus....

Dit lèste is jaomer netuurlek veur miech. Deiste zoe d'n bès um get wáörd op "t sjern te kriege ,blik 't neet door ederein genutteg te weure. Noe is dat in mien geval vervelend mer neet gevaarlek.

Aanders ligk 't bij de wereldbevolking in 't biezunder bij de Nederlandse bevolking en nog mie biezunder bij de Limbörgerse. Nuttige is netuurlek figuurlek bedoeld . In de zin vaan tot zich neume.

Alles mer daan ouch alles dat door luikes die daoveur gestudeerd höbbe weurd aonbevole en zelfs verpliech gesteld , behure veer nao te koume. Nog noets stoont de wereldbevolking zoe bloet aon 'n virus dreiging. Die virusse waore toendertied ouch mer d'r waar door minder kinnes daovaan mer hiel wieneg meugelekhede ze te bestrije.met alle gevolge dieste d'ch mer kins bedinke.

Allewijl ister vääöl mie kinnes wie ze te wèrk mote goon die virusse de wereld oet te kriege. Mer daan mote veer - de bedreigde- ouch good luustere en oetveure wat nudeg is daoveur. Zoe-es door hun opgelag.

En neet zègke , "dat vin iech neet leuk" of "biste gek dat vèlt allemaol wel mèt."... 't Is inderdaod neet leuk mer gek zien veer neet. Dus hoof dat ouch neet gevraag te weure.....

Zellevers bin iech moodwèlleg bezeg m'ch de eigesjappe vaan 'ne kluizeneer aon 'te mete...'ne Moderne weliswoer. Blijf veurnaomelek binne.Mis de familie , m'n kleinkinder groet en klein en m'nen hoof hiel erg. Veural es iech m'n wandeling moot beperke tot 't m'ch verplaatse euver de galerij. Neet oetloerend op greun, blomme of buim mer op beton.. Daan loup iech de trappe aof- drei etages- loup nao de brevbös luuch de klep op en moot constateren ; geine pos...! Klepke touw , mèt m'ne èlleboug de deur nao 't trappehoes weer opemake en daan visa versa de trappe weer op. Op de galerij aongekoume stap iech nog eve door , drei um en blijf dat nog e keteerke doen. Tössedoor nog eve 't trappehoes op en neer Liever gezag NEER en weer OP! 't Beton begin iech astrein ouch nog sjoen te vinde.....

Umdat iech drei hoeg woen hoof iech neet te verwachte dat 'ne fietser langs kump of 'nen oto. Laot stoon 'ne frisse loch opsjouwendende wandeleer. Speulende kinder of gróppe mèt ein klasjenerende naobers en/of.naoberse...vergeet 't mer.. Binnegekoume is 'n tas koffie zètte de volgende activiteit. Neet tevääöl koffie in de fèlter anders moot iech ieder kemissies doen es gepland. Trouwens m'n dochter heet m 'ch ten strengste verboje de straot op te goon.

Wienie höb iech dat es PA häör opgedrage...???Tientalle jaore geleie.....en toen luusterde ze ouch.....soms!

Ze zörg veur de kemissies en de was . G E W E L D E G !! En nog vääöl mie..

Es ze kump weurd de was veur de apartemintdeur gezat en door miech umgewisseld mèt nuie was. Ouch zit bij de zuuvere was veurtreffelek door häör gekook ete en evt. nog get kemissies.

Te bedinke dat ze zellevers wèrk boetenshoes heet. 'n Besmetting zouw in häör werkumgeving desastreus zien en de gevolge neet te euverzien.

Vaan 'ne pa-zijnde kleinzoon krijg iech daogeleks video's touwgesjik vaan de spruite in oontwikkeling. Eine vaan twie en eine vaan 'n week of zès. Via de smartphone. Alles in beeld.en geluid. En communisere mèt ein.. DE TECHNIEK IS DE OPLOSSING OP DIT MOMINT. En dat is helaas neet veur edere- veural awwere - weggelag. Veur miech 'n zege. Es m'n dochter kump staon iech achter de roet binnen en zie op de galerij. Daan is telefonisch kontak oonmisbaar.D'r weurd zelfs gelache.

Wie daan ouch 't is veulbaar neet niks. En zeker neet gemekelek. 'T Moot wèlle v'r in de touwkoms weer 't leve op kinne pakke. Iech realiseer m'ch mer al te good wiewäöl op dit momint nog anonieme luikes in laboratoria daomèt bezeg zien. . Hopelek hawwe ze 't vol en hun gezinne ouch. ZIE VERDENE ALLE PRIJZE EN ALLE BLOMME DIE TE KRIEGE OF TE KOUP ZIEN EN HUN BELOENING IS ES VEER ALLEMAOL DAO AON MÉTWÈRKE DOOR TE DOEN WAT VAAN US DOOR DE DESKUNDEGE GEVRAOG WEURD!! 'T DOEL HEILIGT DE MIDDELEN>>!!

Opajam.

© Lion Photography

Foto : Willie Lion

**Blieve vertrouwe
In sjoen dinger
Gief 'n' slinger
Um te blieve bouwe**

**Ouch nao lestige tije
Kump de zon weer op
Luip de hoop veurop
Goon veer leefde verspreie
Dus...**

**Lèt op-ein
Hajt us Mestreech biejein
Carol@**

Foto : Chantalle Smeets

FOJ TOCH WÖLM

Toen ingel Wölm MvK 't rijmselke laos
dat iech hijveur (blz. 14) had verzonne
Is heer indirek zèlf
drifteg mèt oefene begonne

Dat doog heer achter de boum bij zien eige graaf
Zoeget deit men neet; dat is neet braaf
'Dat pik iech neet' heet Slivvenier gemeind
en heet 'm op heiterdaod getrappeerd én verstijnd

Jeroen Drummen

PHOTOGRAPHY

Silhouette van Maastricht met zicht op de Kesselskade. Foto is genomen tijdens het gouden uurtje, vlak voor zonsondergang

FOTOGRAAF AAN HET WOORD...

Jeroen Drummen

“Dat moment tijdens het hardlopen dat ik de regenboog aan beide kanten de grond zag raken, alsof ik richting een immens grote tunnel van kleurenpracht rende... Of de momenten dat het goudenuurtje aanbreekt, er prachtige reflecties op het water verschijnen, de lucht en de zon verkleuren... Dat zijn van die momenten dat ik wenste dat ik mijn fotocamera op zak had. Maar eigenlijk heb ik dat vrijwel gedurende het overgrote deel van de dag als ik op pad ben. Dat je onbewust kijkt met een fotografisch oog, en je voortdurend composities in je hoofd bent aan het maken bij het aanschouwen van alle pracht om je heen...”

Mijn naam is Jeroen Drummen en ik ben geboren en getogen in Maastricht. Een bevoorrecht om als hobbyfotograaf te mogen wonen in een van Nederlands mooiste steden. Dan spreek ik niet alleen over de prachtige historische gebouwen in de binnenstad, maar ook over de vele mooie culturele tradities en evenementen die de stad rijk is. En last but not least... hoeveel andere Nederlandse steden zijn zo mooi vanaf een heuvel te bekijken?

Foto genomen vanaf de Servaesbrug met uitzicht op Wyck en Céramique. Wederom tijdens het goudenuurtje waarbij de kleur van het water prachtig blauw kleurt.

Silhouette van het Vrijthof, waar de zon net is ondergegaan.

"Een bevoorrechting om als hobbyfotograaf te mogen wonen in een van Nederlands mooiste steden"

Voorbeeld van zo'n prachtig uitzicht over de stad. Foto is genomen vanaf hoeve Lichtenberg.

Jeroen Drummen

PHOTOGRAPHY

Foto genomen vanaf de St. Pietersberg tijdens mijn favoriete jaargetijde met uitzicht op het Jekerdal, Campagne en de televisietoren en flatten van Daalhof.

Jeroen Drummen

PHOTOGRAPHY

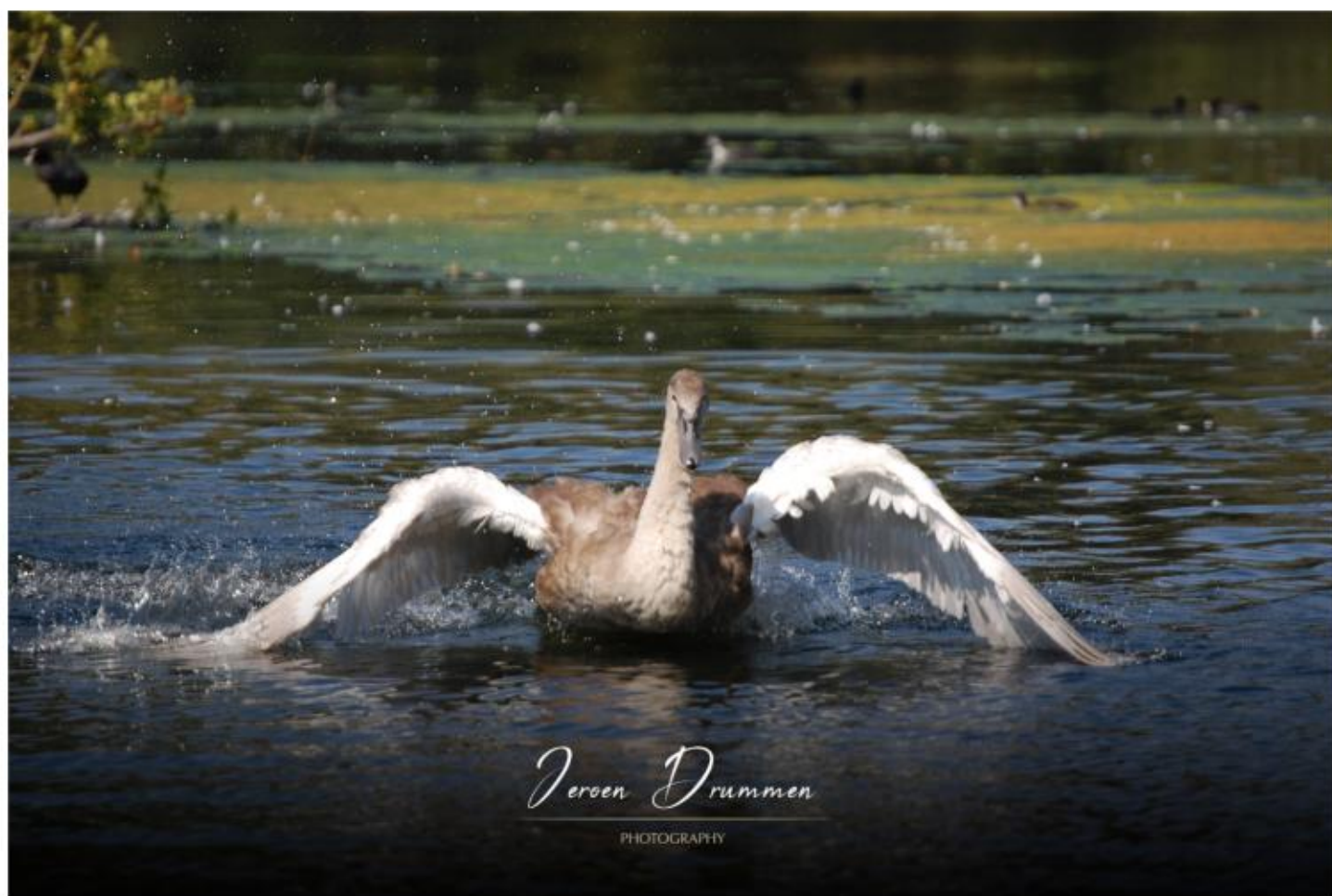
Uitzicht op de ENCI-groeve. Een bijzonder stukje Maastricht wat toch wel on-Nederlands is te noemen.

Jeroen Drummen

PHOTOGRAPHY

Fotografie is voor mij een uit de hand gelopen hobby, hoewel ik misschien beter van passie kan spreken... Dat begon vanaf het moment dat ik over mijn eerste compact camera beschikte, zo'n jaar of 15 geleden. Het werd pas serieuzer op het moment dat ik aan de studie 'Communication & Multimedia Design' begon. Hier kon ik voor schoolopdrachten gebruik maken van een Nikon spiegelreflexcamera. En ja, als je dan eenmaal de overstap maakt van een compact cameraatje naar een DSLR camera, dan gaat er toch wel een nieuwe wereld voor je open. Op een gegeven moment ben ik de Nikon niet alleen voor schoolopdrachten meer gaan lenen...

Met een toenmalige klasgenoot ging ik destijds met regelmaat richting de Eijsder Beemden om daar te oefenen met de uitleencamera van school. Een waar genot om te mogen experimenteren in zo'n prachtige naturomgeving. En doordat we er vaker kwamen, maakte we het broedseizoen van de zwanen mee en zagen we de jonkies opgroeien. Op een prachtige lentedag werden we getraakteerd op een merkwaardige watervoorstelling van een groepje zwanen. Het leek wel alsof ze aan balletuitvoering gaven, met allemaal merkwaardige houdingen en bewegingen die ik zwanen nooit eerder had zien maken. Deze memorabele dag zou wel eens het moment kunnen zijn geweest die mijn voorliefde voor natuurfotografie heeft doen bepalen.

Momentopname van een van de zwanen tijdens die prachtige lentedag in de Eijsder Beemden.

Foto genomen tijdens het gouden uurtje in de Hochter Beemd, vlakbij Smeermaas. Op de foto zie je onder meer de torens van de Sint-Lambertuskerk en de Sint-Hubertuskerk.

Toen eenmaal de zomervakantie aanbrak, kon ik geen beroep meer doen op de uitleencamera van school. En aangezien er een vakantie naar Zwitserland op de planning stond, besloot ik om in 2010 maar eens diep in de buidel te tasten. De keuze viel toen niet voor een Nikon, maar op een Canon. Een 50D om precies te zijn met een 18-200mm kitlens, een lens waar ik op de dag van vandaag nog steeds onafscheidelijk mee verbonden ben. Wel heb ik de 50D tussentijds geüpgraded naar een 7D, omdat ik ook graag de mogelijkheid had om te kunnen filmen met mijn DSLR. Fotografie heeft me mijn blik op de wereld doen laten veranderen. Het heeft me geleerd om bewuster en gedetailleerder naar dingen te kijken. Maar bovenal heeft het me ontzettend veel mooie, bijzondere en onvergetelijke ervaringen gebracht. Omdat ik graag nieuwe omgevingen opzoek bij het fotograferen, heb ik door de jaren heen een groot deel van Nederland afgereisd en daardoor een hoop plaatsen door de zoeker van mijn lens gezien. Plekken waar ik zonder deze passie waarschijnlijk niet of niet zo snel zou zijn geweest. Buiten de natuur- en stedentripjes zijn er ook nog de evenementen. In Maastricht en omgeving zijn er tal van leuke events, waar je vaak weer een vaste club van andere hobby- en beroepsfotografen tegenkomt. En daar ontstaan soms bijzondere contacten uit. Zo zijn sommige van deze fotografen uitgegroeid tot goede vrienden en weet je elkaar ook vaker te vinden voor leuke uitstapjes. Er is tenslotte niks fijners om op pad te gaan met een fotografiemaatje. Dat geeft je meer ruimte om regelmatig een stop te maken voor het schieten van een foto...

Clowntje tijdens de Zate Herremeniekes Concours op 3e Carnavalsdag in Maastricht. Deze foto was in de race om Vastelaovendsfoto van 2019 te worden, maar haalde het helaas net niet.

In 2013 ben ik begonnen om mijn passie te delen met de buitenwereld via een Facebookpagina. Zo deel ik hier vrijwel al mijn bezochte evenementen, natuur- en stedentripjes in de vorm van fotoseries. Herkenbaar in mijn stijl is dat ik me veel focus op details en daarom niet vies ben van close-ups. Ik hou ervan om mijn foto's zo dicht mogelijk bij de realiteit te houden en probeer foto's daarom zo minimaal mogelijk te bewerken. Nog een eigenaardigheid in mij als fotograaf is dat ik het altijd vertikt heb om foto's bij te snijden.

Deze foto is typerend voor wat een beetje mijn handelsmerk is geworden tijdens de Vastelaovend. Elk jaar ben ik op mijn favoriete plekje op de Servaesbrug (kant van Wyck) te vinden. Mede omdat dit een van de weinige plekken is waar je iets hoger kunt staan en ook mooi de diepte van de Boonte Störm kunt vastleggen.

Meer van mijn werk is te bewonderen via:

<https://www.facebook.com/JeroenDrummenPhotography/> en
<https://jeroendrummen.com/>.

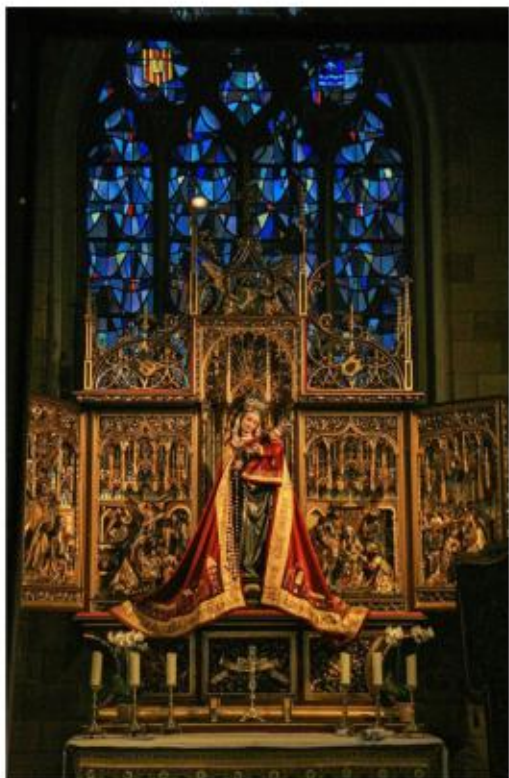
Vriendelijke groetjes en tot kiekjes!

Jeroen

VOLG JIJ ONS AL?

BERICHT VAN FACEBOOK

Helen van den Broek plaatste een foto van de Sterre der Zee. Daarop kwam de volgende reactie van Marjo Gregoire : Ik ken het liedje nog dat we zo'n 60 jaar geleden leerden zingen :

' O , reinste der schepselen, o moeder en maagd . Gij die in uw armen het Jezuskind draagt. Aan hoort o Maria mijn vurige bee , geleid ons door 't leven, o Sterre der Zee !'

FOTO VAN FACEBOOK

Op facebook worden heel wat foto's gedeeld van Maastricht. Wij zullen in onze volgende editities steeds een bijzondere foto plaatsen die wij op facebook gevonden hebben. Deze keer : een opname van Wil Lardenoije. Je zou niet zeggen dat ook dit in Maastricht is.

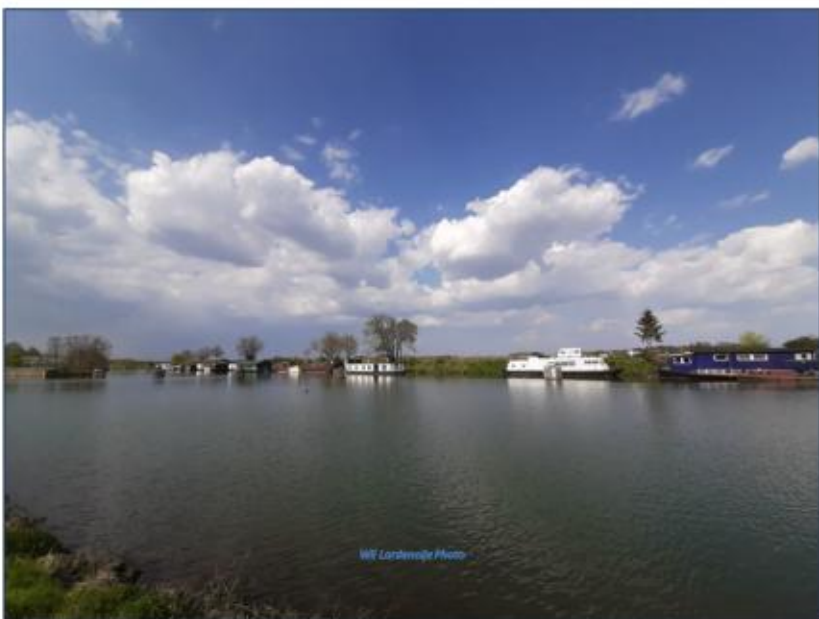

Foto : Bea Pletzers

Mariakapel op de begraafplaats Oostermaas (Wittevrouwenveld)

Info Kapel;

Mariakapel, grotendeels gemaakt van gerecycled materiaal, op de begraafplaats Oostermaas in de wijk Wittevrouwenveld.

Het houten bouwwerk, bedacht door Pastor Mattie Jeukens, ontworpen door kunstenaar Gertje Dormans en gemaakt door vrijwilligers, op Goede Vrijdag 2019 ingewijd.

De zevenhoekige kapel met glas-in-lood ramen is gemaakt van sloophout afkomstig uit woningen in de buurt van de begraafplaats. Binnen zijn er kleine bankjes tegen de houten muren en mensen kunnen er een kaarsje laten branden.

US SJOEN MESTREECH

Maria Kapel

Foto's gemaakt door Willy Weijnenberg

FOTO VAN DE MAAND

Februari 2020 : Torens in Maastricht

Het thema voor februari 2020 was : Torens in Maastricht. Maastricht kent vele torens, van historische gebouwen tot moderne bouw. Wij ontvingen dan ook veel verschillende foto's van torens in onze stad. De foto die de meeste likes kreeg is gemaakt door Aggie Janssen, een compilatie van foto's van de Sint Lambertuskerk. De redactiekeuze ging naar de foto van Jo Humblet, een foto van herkenbare torens in Maastricht.

Aggie en Jo : proficiat!

De foto die de meeste likes heeft gekregen is de foto van Aggie Janssen

FOTO VAN DE MAAND

Februari 2020 : Torens in Maastricht

De redactiekeuze voor het thema Magisch Maastricht : herkenbare torens in onze stad, een foto gemaakt door Jo Humblet

BEELD IN MAASTRICHT

Hawt uuch vas

Op het vrijthof staat een van de fonteinen die Maastricht rijk is. Deze fontein verwijst naar hetzelfde onderwerp als de bronzen beeldengroep van Han van de Wetering 'De Zate Hermenie', namelijk de carnaval. Het vervulde in 1977 een inspraakwens van de Spaarbank Limburg die de fontein sponsorde.

De Maastrichtse Kunstenaar Frans Gast ontwierp het 2.30 meter hoge kunstwerk, dat in brons wordt gegoten. Het beeld vijf carnavalsvierders uit onder het motto 'Hawtuuchvas'. Twee vrouwen, twee mannen en een kind dansen hand in hand om een zuil. Boven hun staat de tekst Haw Uuch Vas gegraveerd. De fontein staat op een natuurstenen sokkel op het plaveisel van het Vrijthof, dat rondom komvormig wordt uitgediept. De nieuwe aanwinst heeft een plaats aan de zijde van de Bredestraat, dichtbij de twee bronzen plaquettes, die daar in de grond liggen. De fontein werd onthuld op zaterdag 4 november 1978. De hardstenen rand is in 1982 toegevoegd en moest het fonteinwater in bedwang houden.

STRAAT UITGELICHT : FRONTENSINGEL

De Frontensingel is een straat of singel in de Nederlandse stad Maastricht. De huidige naam is pas sinds 1985 in zwang; daarvoor was de straat onderdeel van de Statensingel. De ongeveer 500 meter lange straat aan de rand van het centrum van Maastricht heeft een belangrijke verkeersfunctie als schakel in de singelring, hoewel die functie na het omleggen van het Noorderbrugtracé is afgenomen. De Frontensingel, het Frontenkwartier en het Frontenpark zijn alle genoemd naar de nabij gelegen Hoge en Lage Fronten, de buitenwerken van de vestingwerken van Maastricht.

De straat ligt in het noordwestelijk deel van het Maastrichtse stadscentrum en vormt daar de grens tussen de centrumbuurt Statenkwartier en het Frontenkwartier in Maastricht-Noordwest. De straat loopt min of meer van zuidwest naar noordoost tussen de Statensingel en Fransensingel. Aan de zuidwestzijde ligt het beginpunt bij de T-kruising met de Maagdendries. Het eindpunt ligt bij de kruising met de Boschstraat, de Fransensingel en de Bosscherweg. Daartussen liggen geen zijstraten.

Vroeger en nu :
Stokstraat
Oude foto's : RHCL

THUIS IN
maastricht:

Stadsfilosoof Govert Derix ziet Maastrichtse veerkracht tijdens coronacrisis

Waarom doen we de dingen zoals we ze doen? Op welke waarden willen we elkaar kunnen aanspreken? Wat doen we als morgen echt het licht uitgaat? Met dit soort vragen houdt stadsfilosoof Govert Derix zich in het dagelijks leven bezig. Hij prikkelt Maastricht om verder te denken dan het gebruikelijke en aandacht te hebben voor het leven dat wij samen leven. Zeker in onzekere tijden zoals deze willen we graag wat meer vat krijgen op dit soort onderwerpen.

Govert Derix (57) uit het Boschstraatkwartier begon als filosoof en romanschrijver in 2008, vlak na de economische crisis, toen hij de overstap maakte van manager van een tekstcreatiebureau naar een zzp'ers bestaan. "In mijn teksten drijf ik graag kwesties op de spits. In mijn verhalen worden steeds wegen gevonden van het duister naar nieuw licht. De vraag naar veerkracht in donkere tijden heeft me altijd geboeid. Die boeken zijn mijn laboratoria om ideeën uit te testen die ik in mijn advieswerk weer kan gebruiken." In veel steden is een stadsfilosoof benoemd, in Maastricht is die positie organisch ontstaan. "Toenmalig wethouder Gerdo van Grootheest noemde me stadsfilosoof naar aanleiding van Het antwoord van de Sphinx, dat ik in 2011 samen met Wim Meijs schreef als ambitiedocument voor Belvédère. Sindsdien kwamen er steeds meer adviestrajecten, projecten en lezingen over Maastrichtse thema's op mijn pad. De stadsnatuur, onderwijsvisie, veiligheidsbeleving, opvoeding tot weerbaarheid, maar ook de Groene Loper, het stationsgebied, de toekomst van het toerisme. Vaak gaat het daarbij op zeker moment over onderliggende waarden."

Kijk voor meer interessante artikelen op : www.thuisinmaastricht.nl

De Maastrichtenaar: volop Europees en dicht bij zichzelf

In 1990 keerde Govert na een maandenlange reis door Zuid-Amerika terug naar Nederland, waar hij zich op aanraden van zijn vader in Maastricht vestigde. "Er zijn gelukkig veel Maastrichtenaars die het belangrijk vinden dat het filosofische huiswerk op orde is alvorens in de praktijk te springen. Mijn rol is vaak die van de buitenstaander die de knuppel in het hoenderhok werpt en zo en nieuwe draai geeft aan een kwestie." Ook na meer dan dertig jaar in Maastricht valt hem het typische van de Maastrichtenaar nog steeds op. "Het calimerogevoel, dat underdogcomplex, en tegelijk de meest Europese stad van Nederland zijn is een wonderlijke combinatie. In Maastricht is te zien hoe jezelf blijven en Europees worden samengaan en elkaar kunnen versterken.

"Ziet de buizerd boven de stad over vijf jaar een Maastricht waar alles terug normaal is, of ziet hij een stad waar mensen de veerkracht vonden om het over een andere boeg te gooien?"

Verhalen in overvloed

De coronacrisis als ultieme stresstest

Zelden is filosofie zo hard nodig als in tijden waarin het gewone leven op zijn kop staat. De huidige coronacrisis is daar een uitgelezen voorbeeld van. "De zorgen bij veel mensen zijn groot. Wat gaat dit betekenen voor mijn baan, mijn kinderen, de samenleving? Tegelijk leidt deze ultieme stresstest tot grote blijken van veerkracht en solidariteit. En tot vertrouwen in wetenschap." Het Maastricht van nu vormt een surrealistisch plaatje, met lege terrassen, verlaten winkelstraten en afgelaste evenementen – en dat terwijl Govert net bezig was met een project dat ontstond vanuit zorgen over overtoerisme in steden. Voor voorspellingen over het herstel van het bruisende stadsleven vindt hij het nog te vroeg. "Het is eerder een kwestie van stilzitten en vertrouwen op zorgverleners en wetenschappers en ze onze grote dank en bewondering tonen. Ook door ons aan de adviezen van de experts te houden."

De zwarte zwaan die alles verandert

Toch ziet de stadsfilosoof ook lichtpuntjes tijdens deze zware tijd. “Tijdens mijn eerste thuiswerkdag zag ik vanaf mijn balkon een buizerd over de stad vliegen. Ziet hij over vijf jaar een Maastricht waar alles terug normaal is? Of ziet hij een stad waar mensen de veerkracht vonden om het over een andere boeg te gooien? Meer bomen, minder of geen vlees, groeien in kwaliteit in plaats van kwantiteit, democratische vernieuwing, transparante besluitvorming zonder in te boeten aan daadkracht, basisinkomen, enzovoort. Als corona de zwarte zwaan is die alles verandert, moeten we misschien beginnen bij een startbeeld dat zulke zaken in een doordacht verband pakt. Zodanig dat iedereen het snapt en er hoop en vertrouwen uit kan halen.”

Jenneke van Genechten

Jenneke van Genechten is schrijfster en vlogster, op zoek naar verhalen. Ze is van mening dat iedereen vele verhalen heeft, en helpt graag om die op de juiste manier op papier of camera te krijgen.

Foto : Harrie Eickenboom

FOTO VAN DE MAAND

Maart 2020 : Maastricht in zwart wit

Het thema voor maart 2020 was : Maastricht in zwart wit. Ondanks dat de meeste foto's in kleur gemaakt worden blijft een zwart wit foto toch zijn charme behouden. En dat hebben we gezien aan het grote aantal inzendingen voor dit thema. De foto die de meeste likes kreeg is gemaakt door Jo Humbet, een foto van het Vrijthof. De redactiekeuze ging naar de foto van de Rechtstraat met de weerspiegeling van de regen. De foto is gemaakt door Peter van der Mast.

Jo en Peter : proficiat!

De redactiekeuze ging naar de foto van Peter van der Mast

FOTO VAN DE MAAND

Maart 2020 : Maastricht in zwart wit

De foto met de meeste likes is gemaakt door Jo Humblet

©Jo Humblet

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

DE PLEZIERTJES BUITEN HET HUWELIJK

In de voorbije eeuwen was men echt niet altijd zo braaf als wordt verondersteld. Zeker in het negentiende eeuwse Maastricht was een huwelijk niet altijd de basis voor de verwekking van een kind, zo blijkt uit de hierna volgende bloemlezing van het actieve liefdesleven van de nakomelingen van de Wyckenaar Mathijs Smael, die in 1839 op 84-jarige leeftijd overleed in de Kattenstraat. Alle gebeurtenissen vonden plaats in Maastricht.

Jacobus Smael (1787-1873), zoon van Mathijs, stond op 16 april 1812 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand met zijn bruidje Joanna Raemaekers (1791-1857). Joanna was op dat moment reeds hoogzwanger: vier maanden later, op 18 augustus, beviel zij van haar eerste kind: Anna Maria (1812-1897).

Deze Anna Maria Smael (1812-1897), dochter van Jacobus Smael, beviel op 18 januari 1838 als ongehuwde moeder van een zoon, Hendricus Hubertus. De vader was onbekend. Ruim twee jaar later trad Anna Maria Smael in het huwelijk met Willem van Dijk (1809-1886), die op dat moment tevens de zoon van Anna Maria erkende, waardoor deze de familienaam Van Dijk ging dragen. Overigens zal Willem van Dijk echt niet de biologische vader zijn geweest van het betreffende kind. Anna Maria en Willem zullen zich voorafgaande aan het huwelijk ook reeds met elkaar geamuseerd hebben: reeds tweeëneenhalve maand na de voltrekking van het huwelijk beviel Anna Maria op 27 mei 1840 van een zoon, Gilles van Dijk.

Alexander van Dijk (geboren in 1847), een zoon van Anna Maria Smael (1812-1897), trouwde op 23 oktober 1872 met de zwangere Theresia Moest: op 19 februari 1873 beviel zij van een dochter, Maria van Dijk. Overigens was Theresia Moest reeds op 7 april 1870 bevallen van een dochter, Helena, die bij gelegenheid van het huwelijk van haar moeder met Alexander van Dijk door deze werd erkend, waardoor zij verder als Helena van Dijk door het leven zou gaan (hoewel zij zeker geen biologische dochter van Alexander zal zijn geweest).

Agnes van Dijk (1854-1931), een dochter van Anna Maria Smael (1812-1897), schonk op 20 oktober 1878 als ongehuwde moeder het leven aan een dochter, Hubertina Catharina. Toen haar moeder het daaropvolgende jaar, op 30 juli 1879, een huwelijk aanging met Arnold Courtens zou deze laatste Hubertina Catharina ook erkennen, waardoor deze de familienaam Courtens zou gaan dragen.

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

Een andere dochter van genoemde Jacobus Smael, Cornelia Smael (1816-1857), kon ook de verleidingen van de liefde niet weerstaan: zij schonk op 25 februari 1841 het leven aan een dochter, Anna Maria Hubertina Smael (1841-1925). Cornelia zou in tegenstelling tot haar zus Anna Maria nooit een man vinden om mee te trouwen, en die tevens haar dochter zou erkennen waardoor deze een wettige status zou krijgen.

Genoemde Anna Maria Hubertina Smael (1841-1925), dochter van Cornelia Smael, kleindochter van Jacobus Smael, en achterkleindochter van Mathijs Smael, zou de 'familietraditie' voortzetten: toen zij op 21 april 1880 op 39-jarige leeftijd trouwde met haar achterneef, Jozef Hubert Waltje (1839-1905), was zij hoogzwanger, ze beviel twee maanden later van een dochter, Anna Maria Waltje (1880-1939). Achterneef Jozef Hubert Waltje was een zoon van Maria Magdalena Smael (1794-1883), dochter van Mathijs Smael. Hij was daarmee dus een volle neef van de ongehuwde moeder van Anna Maria Hubertina: Cornelia Smael (1816-1857).

Een kleindochter van Jacobus Smael (1787-1873), Anna Maria Hubertina Cuijpers (1844-1909), een dochter van Catharina Hubertina Smael (1818-1887; dochter van Jacobus Smael), had reeds genoten van de geneugten des levens toen zij op 18 november 1868 trouwde met Joannes Godding: ruim twee maanden na de voltrekking van het huwelijk beviel zij op 28 januari 1869 van een dochter, Catharina Hubertina Godding (1869-1923).

Catharina Hubertina Godding (1869-1923), dochter van Anna Maria Hubertina Cuijpers, zou op 3 februari 1889 als ongehuwde moeder bevallen van een zoon, Johannes Hubertus. Deze zoon werd op 17 augustus 1892 erkend door de man met wie zijn moeder op die dag huwde: Felix Hendrik Hubert Kesselaer. De bruid, Catharina Hubertina Godding, was op dat moment hoogzwanger: een halve maand na het huwelijk beviel zij op 4 september 1892 van een dochter, Anna Kesselaer. Dit meisje overleed reeds op 28 maart 1894.

Een andere dochter van Anna Maria Hubertina Cuijpers (1844-1909), Helena Godding (1878-1937), zou het voorbeeld volgen van haar oudere zus Catharina Hubertina Godding: zie beviel op 11 januari 1896 op slechts 17-jarige leeftijd als ongehuwde moeder van een dochter, Anna Hubertina. Ruim drie jaar later, op 26 juli 1899, zou Helena in het huwelijk treden met Auguste Kruijntjens, die gelijktijdig dochter Anna Hubertina zou erkennen, waardoor deze de familienaam Kruijntjens zou gaan dragen.

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

Anna Godding (geboren in 1880), eveneens dochter van Anna Maria Hubertina Cuijpers (1844-1909), had ook niet kunnen wachten tot haar huwelijksnacht: toen zij op 23 mei 1900 trouwde met Hendrikus Emons was zij reeds zwanger, op 9 september 1900 beviel ze van dochter Anna Maria Emons, die reeds 10 februari 1901 overleed.

Joanna Waltje (1827-1907), dochter van Maria Magdalena Smael (dochter van Mathijs Smael), en oudere zus van genoemde Jozef Hubert Waltje (de echtgenoot van Anna Maria Hubertina Smael), zat eveneens niet stil. Toen zij op 7 december 1848 in het huwelijk trad met Michaël Hubertus Lemaire (geboren in 1826) zal zij haar buik(je) waarschijnlijk niet hebben kunnen verbergen: vijf maanden later schonk zij op 6 mei 1849 het leven aan een dochter, Maria Magdalena Lemaire.

Maria Ida Waltie (1832-1895), eveneens dochter van Maria Magdalena Smael (dochter van Mathijs Smael), beviel als ongehuwde moeder op 25 april 1857 van een zoon, Arnold. Dit jongetje was geen lang leven beschoren: hij overleed nog geen maand later op 14 mei. Een jaar later, op 5 mei 1858, trouwde Maria Ida met Arnoldus Jacobus Snel (was hij, gezien de voornaam Arnold, tevens de vader geweest van het overleden zoontje Arnold?). Zij was op dat moment reeds zwanger: op 12 november 1858 beviel zij van een dochter, Maria Margaretha Snel.

Maria Hubertina Snel (geboren in 1871), dochter van Maria Ida Waltie (1832-1895), zou op 30 juli 1890 met een dikke buik voor de ambtenaar van de burgerlijke stand staan toen zij op dat moment een huwelijk sloot met Heinrich Joseph Haupts: reeds op 27 oktober 1890 werd een dochter geboren, Maria Ida Haupts.

Maria Magdalena Smael (1833-1888), eveneens dochter van Jacobus Smael, en daarmee kleindochter van Mathijs Smael, stond op 13 juli 1854 met een wel bijzonder dikke buik voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, samen met haar bruidegom Josephus Jacobus Amorij: anderhalve maand later beviel zij van een zoon, Josephus Ambrosius Amorij.

Christiaan Gillis Smael (geboren in 1797), zoon van Mathijs Smael, werd op 24 november 1820 vader van een dochter: Catharina. Het kind werd netjes door Christiaan Gillis aangegeven bij de ambtenaar van de burgerlijke stand en ook door hem erkend, hoewel hij niet gehuwd was met de moeder van de baby: Petronella Waltje (1801-1853). Het zou meer dan een jaar duren voordat het jonge stel alsnog in het huwelijksbootje zou stappen (6 februari 1822) en verder zou gaan met het voortbrengen van nageslacht: uit het huwelijk Smael-Waltje zouden na de geboorte van het 'voorkind' nog minimaal acht andere kinderen worden geboren.

HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

Een kleinzoon van Christiaan Gilles Smael (geboren in 1797), Joannes Smael (1860-1911; zoon van Jacobus Hubertus Smael, de zoon van Christiaan Gilles Smael), zou nog geen maand na zijn huwelijk op 23 juni 1886 met Maria Josephina Schildwacht vader worden: zijn bruid schonk op 12 juli 1886 het leven aan een zoon, Lambertus Smael. Dit zoontje overleed reeds op 3 december van datzelfde jaar.

Ook Maria Agnes Smael (1790-1868), dochter van Mathijs Smael, wist waar Abraham de mosterd vandaan haalde: als ongehuwde moeder schonk zij op 13 maart 1816 het leven aan dochter Anna. Toen Anna 8 dagen oud was vond in Maastricht een volkstelling plaats en werd zij ingeschreven als 'Anna Zonrecker'. Zonrecker is een van de gebruikte varianten van Sondeijker. Anna werd binnen de familie dus beschouwd als de dochter van Paulus Sondeijker (geboren in 1793), de man met wie haar moeder meer dan anderhalf jaar later, 30 oktober 1817, zou trouwen. Bij gelegenheid van dat huwelijk werd ook dochter Anna officieel erkend en daarmee een wettig kind.

Joannes Sondeijker (geboren in 1828), zoon van Maria Agnes Smael (dochter van Mathijs Smael), huwde op 3 november 1858 met de hoogzwangere Barbara Thuijs (geboren in 1831): een maand later beviel zij op 8 december 1858 van een dochter, Maria Catharina Hubertina Sondeijker. Dit meisje overleed reeds op 19 mei 1866, slechts 7 jaar oud.

Gilles Christiaan Sondeijker (1834-1907), eveneens een zoon van Maria Agnes Smael, stond ook met een hoogzwangere bruid voor de ambtenaar van de burgerlijke stand. Hij trouwde op 15 oktober 1862 met Maria Anna Bastiaens. Maria Anna beviel nog geen twee maanden later van een zoon, Paulus Hubertus Sondeijker (1862-1932)

Joanna Tilman (1822-1893), dochter van Maria Helena Smael, en kleindochter van Mathijs Smael, was in 1855 weduwe geworden van haar eerste echtgenoot Franciscus Halings (1817-1855), met wie zij in 1842 was gehuwd. Bijna zeven jaar na het overlijden van haar echtgenoot beviel zij als ongehuwde moeder op 40-jarige leeftijd op 5 februari 1862 van haar zoon Gerardus. Acht maanden na deze geboorte zou moeder Joanna Tilman op 8 oktober 1862 in het huwelijksbootje treden met Bernardus Schuler (overleden in 1901), die op dat moment zoon Gerardus tevens erkende waardoor deze een wettige status zou krijgen..

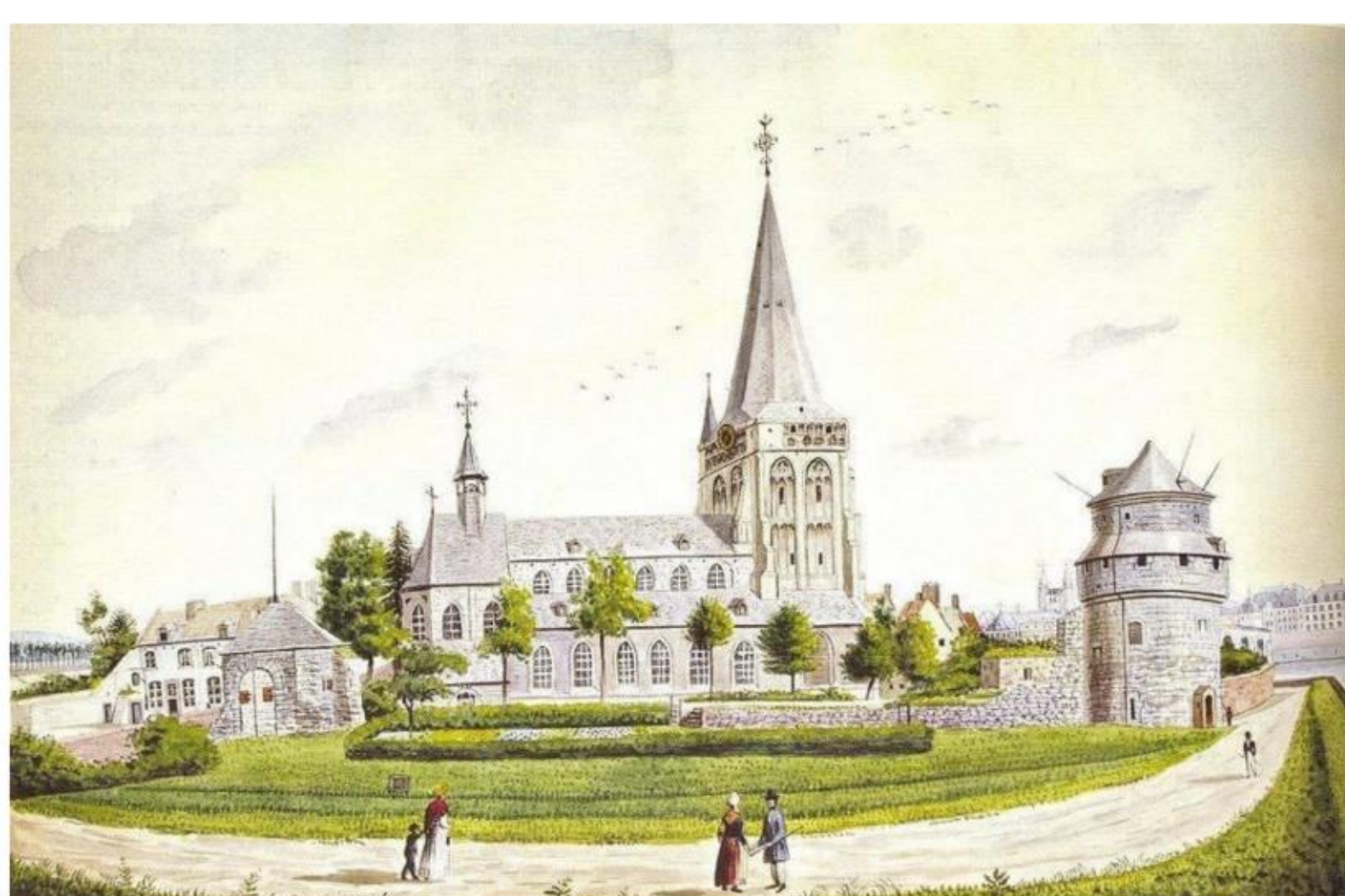
HISTORIA TRAIECTI AD MOSAM

Door Stefan Vrancken (stefan.vrancken@live.nl)

Maria Tilman (1850-1931), dochter van Gillis Christianus Tilman (1818-1904; zoon van Maria Helena Smael, de dochter van Mathijs Smael), beviel op 4 januari 1873 als ongehuwde moeder van een dochter, Anna. Deze Anna werd op 5 juli 1882, op 9-jarige leeftijd, erkend toen haar moeder trouwde met Wilhelmus Franssen. Vanaf die dag zou zij Anna Franssen gaan heten.

De zus van Maria Tilman, Maria Catharina Tilman (1858-1910), spande helemaal de kroon: zij trouwde op 3 juni 1885 met Nicolaas Utens en beviel slechts 18 (!) dagen later, 21 juni, van een dochter, Marianne geheten.

Op de afbeelding zien we de oude Sint Martinuskerk te Wyck (met toren gericht naar Maastricht!) en de verdwenen kruittoren.

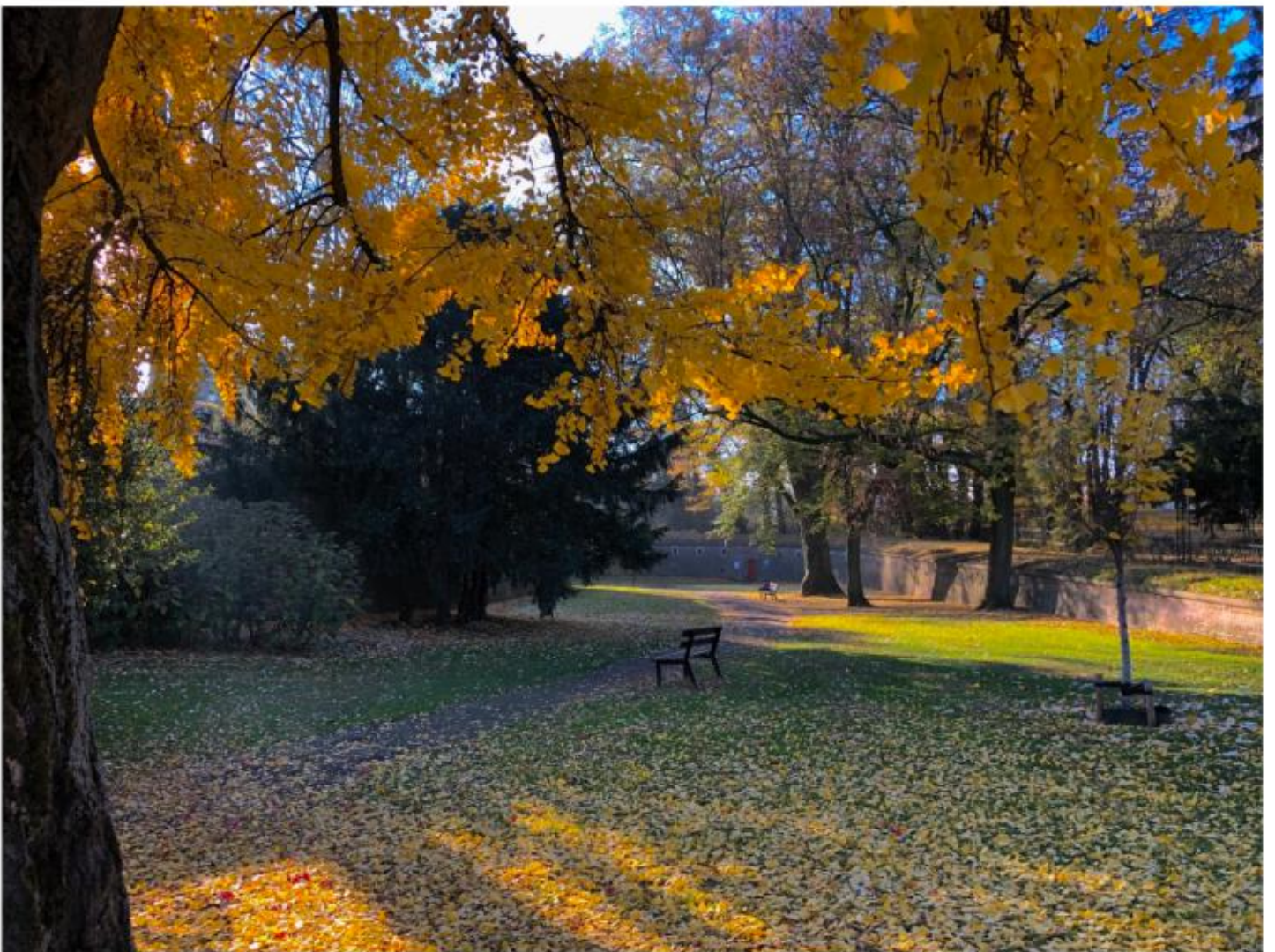
FOTOGRAAF AAN HET WOORD...

Yvo Leujeune

Beste lezers en fotografen van Maastricht Digitaal;

Ik ben Yvo Lejeune, 59 jaar jong en geboren in Scharn. Tijdens mijn jeugd jaren rondgelopen met zo'n "rits rats klik" apparaatje. Mijn kameraad André heeft me toen als proef met een "echte" camera laten spelen waarmee je dus alles zelf moest instellen. Dit was toen niet echt mijn ding, zeker omdat je pas later het resultaat kon bekijken als je de ontwikkelde foto's ging ophalen.

Echter een jaar of 10 geleden begon het weer te kriebelen en ben ingestapt bij een foto cursus van Kumulus. Een echte aanrader! Ik heb het 2 of 3 jaar gevolgd onder de goede begeleiding van Humphrey van het Hul. Een van zijn tips was dat je in basis moest proberen direct een goede foto te schieten (incl. kadering en alle instellingen) om het daarna, liefst minimaal, digitaal te gaan bewerken.

In de loop van de tijd heb ik mijn Canon fotoapparatuur uitgebreid met enkele goede professionele objectieven, alhoewel ik het meeste mijn 24-105/F4 mm bleef gebruiken. In die tijd veel gefotografeerd, met name reflecties en avondopnames hadden mijn voorkeur. Toen kwam de tijd van de smartphones wat qua handzaamheid natuurlijk wat compacter was dan een tas vol apparatuur. En...je had het altijd bij je. Ik ging de Canon apparatuur bijna niet meer gebruiken en heb uiteindelijk alles verkocht. Toch miste je (zeker toen) de kwaliteit van een goede camera en heb uiteindelijk een Sony A6300 met een 16-70 mm F4 objectief gekocht. Voor de avondopnames gebruik ik het redelijk goedkoop Sony F1,8 50 mm lensje. Dit is een supercombinatie met de Sony 6300. Zowel door de ingebouwde software van de camera als het 1,8 diafragma zijn goede avondopnames gegarandeerd. Sinds enkele maanden maak ik ook foto's met mijn iPhone 11 pro met 3 lenzen. Het is misschien vloeken in de kerk maar ook hier "zie" je de geweldige vooruitgang van de smartphone techniek. Kortom, we blijven doorgaan!

"met name avondopnames hadden mijn voorkeur"

UITGELICHT

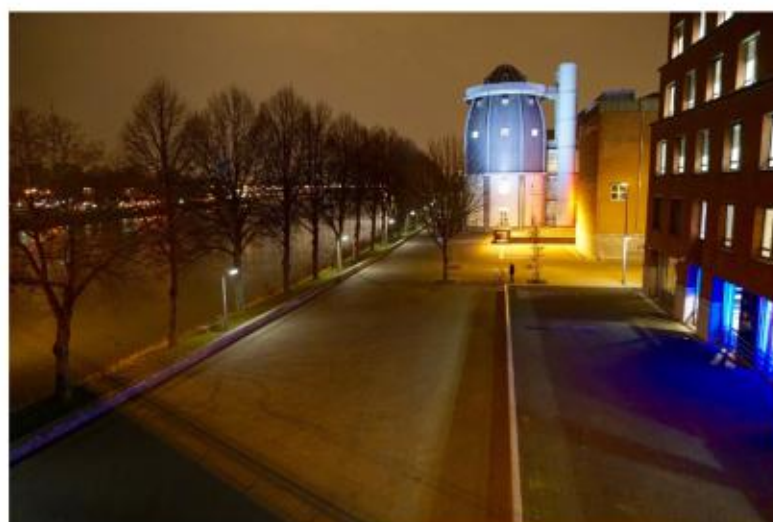
KLEURENPRACHT

De horecagelegenheden aan het Vrijthof laten zich in de avond uren van een andere kant zien. Kleurrijk en sfeervol zoals deze opname laat zien

VRIJTHOF

Met de straatverlichting aan zijn er mooie foto's te maken in Maastricht, zoals deze foto van de Hoofdwacht laat zien.

MUSEUM

Een gebouw dat altijd opvalt als je er in de buurt bent, maar met de kleuren van de avondverlichting nog meer

Maastricht in de corona crisis

Willie Lion

Maastricht is net zoals andere delen in Nederland getroffen door het coronavirus. Als je zo door onze mooie stad loopt is het goed zichtbaar dat de ondernemers hard getroffen worden, zo zijn er nergens terrassen te bekennen die met dit mooie weer buitenstaan. Bij het MUMC+ staat een extra tent met scanner en in het MECC zijn nog eens extra bedden neergezet. Helikopters en ambulances rijden aan en af om patiënten over te brengen. Dit alles om te zorgen dat er verder geen uitbraak plaats vindt. Grens overgangen zijn gesloten met België. De wereld in Maastricht lijkt even stil te staan. En toch zijn er nog altijd mensen die oudere mensen verzorgen in het verzorgingstehuizen, En dat zijn er onze artiesten die kosteloos een mooi optreden verzorgen. Maar toch blijken bepaalde mensen nog hardleers te zijn en gewoon geen respect te hebben aan uw en hen eigen gezondheid. Zo werden er in Maastricht 118 waarschuwingen en 17 processen-verbaal uitgedeeld aan mensen die de coronamaatregelen overtraden. De mensen in de verpleging zeggen: wij blijven binnen voor jullie. Jullie ook voor ons! En mensen: Haw Pin samen staan we sterk.

© Lion Photography

© Lion Photography

© Lion Photography

© Lion Photography

© Lion Photography

Dee goojen awwen tied

Wee kin 't z'ch nog rappelere? Wee kint 't nog doorgeve? Wee wèt nog wie 't moot en kin 't nog t veurdoen. Dat lèste zoonder get te breke of te verstoeke. Dat zien jammers de SENIORE vaan noe! Wee wèt nog watste deveur nuudeg höbs?

D'r zalle zeker nog luikes vaan toen zien die meineg eurke z'ch daomét höbbe geammezeerd aon de 'boetesporte' vaan wellier.

Kókkerelle b.v. Iers zörge datste 'ne smik op de kop kós tikke. Neet lètterlek netuurlek. Daan 't hoofonderdeel vaan 't späölseleke ; de kókkerel . 'n Houte geval dat get weghad vaan 'ne paddestool..De poet woort door 't tuike vaan de smik umwikkeld totdat de stek vaan de smik oonder de kop vaan de kókkerel terech kaom. Daan braok 't benkelek momint vaan 't späölseleke aon. (Neet allein bij 't prins oetrope dus)

Door de kókkerel op de grond te zètte, vas te hawwe en mèt de smikstek 'ne zwej te make en de kókkerel los te laote, kóste beginne. Doogste dat wie 't behuurde daan drejde dat dingk. Oonderwijl dee dus drejde, moosdeste door mèt 't tuike vaan de smik tege de steel vaan dat geval te houwe , dat geval drejjend hawwe. Kiek , en dat waor de meujeleksheid factor....! Want d'r waore mie vrun en vriendinne aon 't speule en die dweers door dien speulveld lepe zoonder aondach aon d'ne kókkerel te besteie. Dee vloog alle kante op behalve de gooje. Daan moosde de procedure gans obbenuits gestart weure.Enzele en sjrieuwe ; "Kinste neet oetloere, de zuus toch dat iech aon 't kókkerelle bin...!!!", waor neet vaan de loch...!

Of d'r rende eine mèt e stekske houwend tegen 'n fietsevelg , euver de stóp um diezelfde velg drejjend te hawwe , oonderwijl ste dat dingk rennend bij moos hawwe en door mèt dat stekske de zijkant aon te rake kóste sture.. Reipe hédde dat. Deezelfde struukelde bijnao euver e kuilke boe de vriendinne bezeg waore um 'n huif in dat kuilke te kriege sjuivend mèt 'ne vinger euver de grond .Die waore dus aon 't huive. 'n Deurder oetveuring vaan de huive hédde knickers. Die waore vaan glaas en kóste winne.....

"Iech kom, iech kom.." huurste allewijl ouch neet mie. Of 't moot zien dat de kinder nao binne weure gerope um te ete. Toendertied galmde dat door de straot es ederein ziech had verstoempeld en ze gezeuk kóste weure door deginnege dee "ÍECH KOM", had gerope.

Ein veur ein kaome de verstöpperke speulers (sters) oet de portieke en de väärtuintsjes.gerend um ieder es de zeuker bij 't vertrekpunt aon te koume.!

Teminste es ze al neet ieder door de bewoeners op 'vrunteleke' mer dwingende toen , oet de tuintjes waore gejaog. Hun plentsjes weer rechzèttend...en us danao mèt 'n voes zwejjend in de loch , nog eve duudelek waarsjouwde..! En veer brutaol touwkiekend en stiekem lachend alweer aon de volgende run begóste....! In diezelfde tuintsjes.....(toen ouch al..)

Dee goojen awwen tied

DE sensatie in 1950. !Voetballe midde op straat en daan nog kans zien um 'n winkelroet aon diggele te stampe.

Kaom 'ne govie de straat ingefiets reep d'n ierste dee 'm zaog; "GOVIE.....BAL IN!!! De bal op de rögk vaan eine vaan us , vroeg de pelitie; "AMMEZEERT G'R UUCH?" en pedaleerde rösteg wijer. DE sensatie in de 50 er jaore.

Blikske stampe, moerbokke, fietswedstrijde, belke trekke.

't Woord allemaol gedoon op straat. Avventouw sjuive veur peerd en kaar vaan de mèlkboer of de bekker. EN DE GOVIES.

Oh jao de späölsekes hei besjreve kinne allein in 'n straat mèt tuinsjes en vlakke bojem.

'ne Kokerel drejjend hawwe op graas geit ech neet lökke. Wel op de speulplaots.netuurlek

WEE KUMP VEUR Z"NE LAPTOP OET EN GEIT 'T PERBERE...?

.Dee gooje awwen tied. Zeker wat dat betröf.!!

Opajam.

Foto : Lewieke Wilhelmi

**Jouw foto op de voor- of
achterpagina van de
volgende editie?**

Stuur je mooiste foto naar :
info@maastrichtdigitaal.com.
Zet in de onderwerpregel :
coverfoto en wie weet staat
jouw foto straks op de voor- of
achterpagina van de volgende
editie.

LET OP : uiterste inzenddatum
28 mei 2020